

RÖINGEGÅRDEN

Det var en gång för länge sedan...

Det var en gång för länge sedan, låt oss säga på 1850-talet, en kronolänsman vid namn P. Nilsson som lät uppföra en vacker mangårdsbyggnad med tillhörande uthus som låg mjukt inbäddade i Röinges lummiga omgivningar i utkanten av Hessleholm. Det är delvis samma byggnader som vi idag känner som den ideella Föreningen Röingegården.

Kronolänsmannen använde sig av tegel från tegelbruket i Attarp som ligger nästgårds för att bygga sin mangårdsbyggnad, medan han lät starka oxar släpa fram stora stenar till uthusen ifrån dom omkringliggande åkrarna. Det berättas även om en olycksalig piga vars oxfora kom för nära huvudentrén till mangårdsbyggnaden och spräckte den nedersta stenen, vilket kostade henne en hel årslön. Men det är en helt annan berättelse.

Vår berättelse handlar om hur kronolänsman P. Nilssons mangårdsbyggnad byter ägare och användningsområde under nästan 200 år och för att år 2023 fira Föreningen Röingegårdens 75-åriga avstamp inom svensk epileptiker -och sjukvård. Sjuttiofem år präglade av människor med en önskan om att bedriva en medmänsklig vård med fokus på varje enskild människas behov och rättigheter.

Första sekelskiftet

En bit in på 1900-talet får kronolänsman P. Nilssons gamla mangårdsbyggnad, men även Röinge Nygård, en ny ägare i diakon Sven Andersson som år 1928 öppnar ett epileptikerhem med 58 godkända vårdplatser.

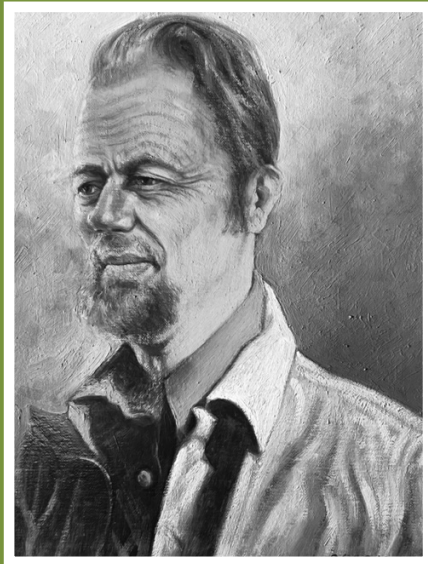
Förutom att bedriva epileptikervård under diakon Sven Anderssons tid, så bedriver man även ett aktivt jordbruk på Röingegården där patienterna deltar i arbetet medan man är inskriven på gården. I den nuvarande kontorsdelen fanns på denna tiden 40 mjölkkor, flertalet ungdjur och ett par starka arbetshästar.

När fred åter råder i Europa är det dags för Röingegården att än en gång byta ägare och ett nytt kapitel i gårdens epileptikervård börjar.

Efterkrigstiden

År 1948 bildas den ideella Föreningen Röingegården av anhöriga och andra intresserade som vill vara med och positivt påverka och utveckla den svenska epileptikervården. I september samma år köper den nybildade föreningen den gamla mangårdsbyggnaden med tillhörande uthus och mark av diakon Sven Andersson för den nätta summan av etthundratjugo tusen kr (120. 000), vilket i dagens penningvärde motsvarar 2,7 miljoner kronor.

Gunnar Rosén

Ruth och Carl Rosén blir föreståndarpar och man sätter genast igång att rusta upp lokalerna för att kunna skapa moderna terapi -och samlingslokaler som bättre passar den vårdvision man har.

All gammal stallinredning rivs ut och lokalerna får vädra ut några år medan man genomför ett omfattande ombyggnadsarbete på vårdavdelningarna som redan är i bruk.

Ekonomi är ansträngd, men staten skjuter till medel i form av ränte -och amorteringsfria lån som täcker en del av kostnaderna och resten lånas i bank, ofta med personlig borgen från föreningens styrelse

60-talet och framåt

I slutet på 60-talet lämnas stafettpinnen över till Gunnar och Ragnhild Rosén som tar över ansvaret för verksamheten och år 1968 upphör Föreningen Röingegården att vara ett behandlingshem som enbart bedriver epileptikervård. Man går då in i ett samarbete med ungdomspsykiatri i Lund och välkomnar därför flertalet ungdomar till Röingegården.

Gemensamt för ungdomarna, som får flytta in på Annexet, är att dom har någon form av hjärnskadediagnos och trassliga hemförhållanden och ofta med familjehemsplaceringar och anpassningssvårigheter i skolan i sina ryggsäckar.

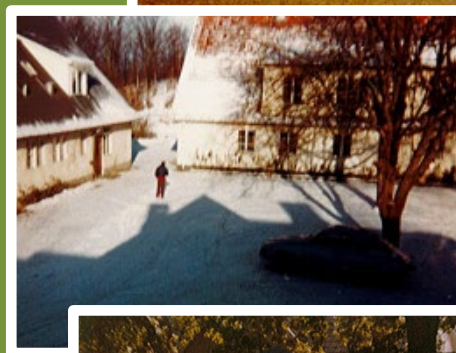
Den nya vårdinriktningen skapar möjligheter att utveckla verksamheten och man öppnar därför upp olika verkstäder för yrkesträning åt patienterna. Den gamla logbyggnaden byggs om till en bilverkstad som i samarbete med Dinol blir världens första rostskyddsverkstad för personbilar och vävsalarna byggs om till ett möbelsnickeri, medan andra terapilokaler tas i anspråk för legotillverkning av kulramar och andra leksaker åt BRIO.

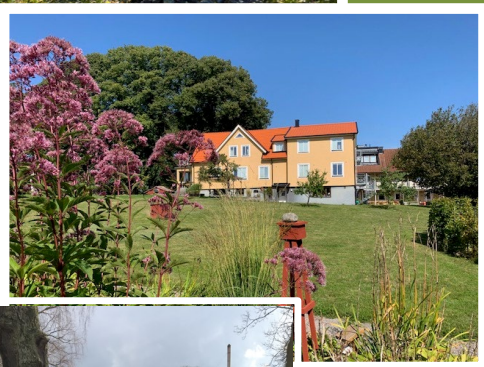
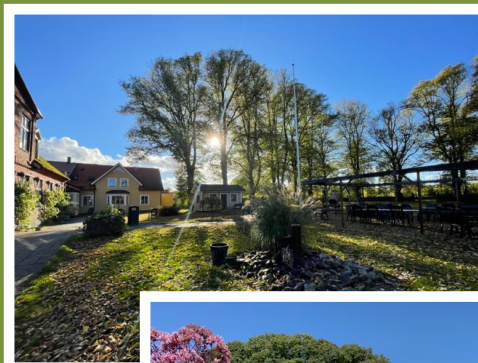

I takt med att verksamheten utvecklas genom åren och antalet vårdplatser ökar krävs även fortsatta renoveringar och utbyggnader för att alla ska få plats på gården. Utmaningen är gårdens äldre patienter som börjar få problem med att gå i trapporna och därför får flytta ner till den ganska trångbodda första våningen i huvudbyggnaden.

Den gamla personalvillan rustas upp till ett gruppboende för ungdomar och senare byggs huvudbyggnaden samman med personalvillan för att få tillgång till ytterligare patientrum på första våningen som passade för rörelsehindrade patienter. Förutom 39 patientrum år 1996 på gården har man även 19 utslussningslägenheter på flera adresser inne i Hässleholm.

I februari 1989 är det dags för att lämna över stafettpinnen igen, denna gång är det Bengt Schönström som tar över ansvaret för verksamheten, men Gunnar Rosén finns kvar som hjälp vid behov. Hela 90-talet präglas av stora om- och tillbyggnader av gården för att kunna utöka vårdplatserna och möjligheten till sysselsättning för patienterna. Ekonomin är precis som efter kriget ansträngd och därför hjälper personalen till med renoveringarna för att hålla kostnaderna nere.

Andra sekelskiftet

Som barn av sin tid inleder Föreningen Röingegården det nya århundradet med att ISO certifiera sin verksamhet, precis som många andra företag runt om i världen under det tidiga 2000-talet. År 2006 kan därför Föreningen Röingegården stoltsera med ett ISO 9001 certifikat som ett bevis på sin höga kvalitet på verksamheten för såväl anställda som inskrivna patienter på gården.

Några år senare, år 2011, drabbas Föreningen Röingegården av en tragisk bortgång när deras föreståndare sedan 22 år tillbaka, Bengt Schönström, hastigt avlider och lämnar verksamheten i sorg. Redan samma år lämnas därför stafettpinnen över till Annika Härd som blir ny föreståndare och därmed tar över ansvaret för verksamheten och uppgiften att modernisera Röingegården för att kunna möta framtidens vårdbehov.

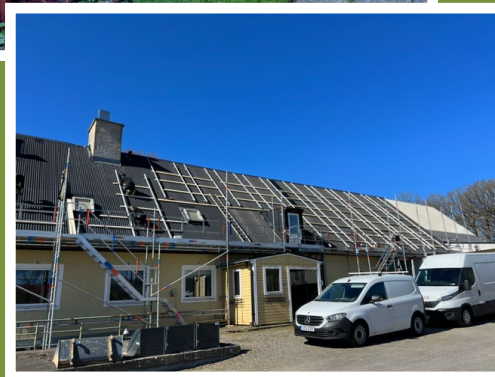
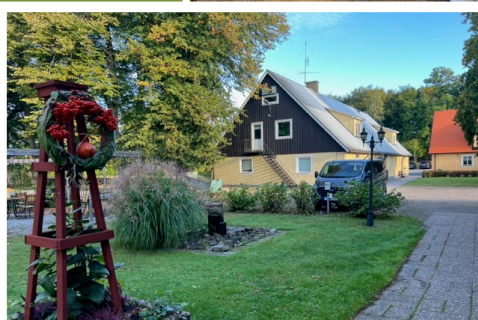
År 2014 tog Ola Nordin över som verksamhetschef. I samband med detta lämnades en ansökan in till Inspektionen för Vård och Omsorg (IVO) om att nuvarande föreståndare Jesper Lindén skulle förestå Föreningen Röingegården.

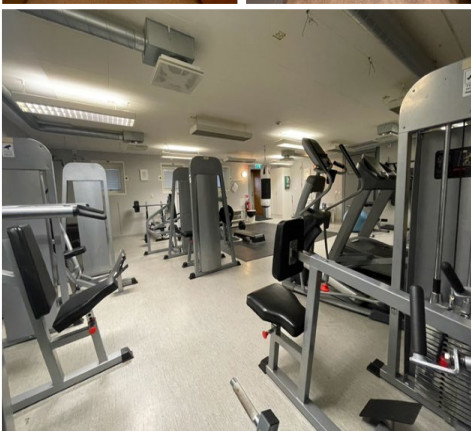
2000-talet präglas av moderniseringar av verksamheten på flera plan, där om- och tillbyggnationer av den gamla mangårdsbyggnaden fortfarande pågår, en grön omställning av verksamheten samt att utöka och förändra sysselsättningen för klienterna som lever och bor på gården idag.

I slutet av 2010 talet lyckas föreningen återhämta sig ekonomiskt efter många års stora investeringar både i fastigheter och digitalisering.

Individen i centrum är ledordet för hela verksamheten, vilket har visat sig vara ett framgångsrecept. Det är verksamheten som ska anpassa sig efter klienterna inte tvärtom.

Även på personalsidan har man under 2000-talet gjort stora förändringar, där man både utökat och specialiserat personalstyrkan för att kunna leva upp till sitt ledord och önskan från den första styrelsen; om att bedriva en medmänsklig vård med fokus på varje enskild människas behov och rättigheter.

Information insamlad av:
Ledning och Personal på Röingegården
Författare: Vicky Czenky-Persson, Journalist
Design och layout: Yecenia Rivera Ortiz